

Sygn. akt *IV K 74/17*

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Adam Chodkiewicz

Protokolant: B. K.

w obecności Prokuratora Marka Dutkowskiego

po rozpoznaniu w dniu 06.10.2017 r. sprawy

P. K. /K./

urodz. (...)r. w G.

syna H. i M.

skazanego prawomocnymi wyrokami, które podlegają wykonaniu:

I. **Sądu Rejonowego w G. z dnia 1.06.2016 r. sygn. akt IX K 1510/13**, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 15.11.2016 r. sygn. akt VI Ka 956/16 na karę łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności,

II. **Sądu Okręgowego w G. z dnia 3.11.2016 r. sygn. akt IV K241/15**, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 11.04.2017 r. sygn. II Aka 9/17 na karę łączną 8 lat pozbawienia wolności,

III. **Sądu Rejonowego w G. z dnia 7.12.2016 r. sygn. akt III K 827/16**, – wyrok łączny obejmujący wyroki:

- Sądu Rejonowego w G. z 1.08.2011 r. sygn. akt IX K 175/13,
- Sądu Rejonowego w G. z 30.01.2013 r. sygn. akt III K 1199/13,
- Sądu Rejonowego w Z. z 9.05.2014 r. sygn. akt II K 409/14
- Sądu Rejonowego w G. z 22.07.2014 r. sygn. akt IX K 1903/13,
- Sądu Rejonowego w T. (...) z 3.06.2015 r. sygn. akt II K 529/14,
- Sądu Rejonowego w G. z 4.11.2015 r. sygn. akt IX K 411/15,
- Sądu Rejonowego w G. z 23.02.2016 r. sygn. akt IX K 938/14,
- na karę łączną 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

orzeka

1. na mocy art. 91 § 2 kk i art. 86 § 1 kk w zw. z art. 568a § 1 pkt 2 kpk łączy wyżej opisane w punktach: I, II i III wyroki i orzeka wobec skazanego **P. K.** karę łączną 14 (czternaście) lat i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności,

2. na mocy art. 577 kpk ustala, iż zaliczeniu na poczet orzeczonej kary łącznej podlegają okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie Sądu Rejonowego w G. sygn. akt III K 827/16 od 6.06.2014 r. do 8.06.2014 r. , od

9.06.2014 r. do 11.06.2014 r., od 10.08.2015 r. do 17.05.2016 r., od 1.06.2016 r. do 23.01.2017 r., w sprawie Sądu Okręgowego w G. sygn. IV K 241/15 od 12.01.2015 r. 23.02.2015 r., od 25.02.2015 r. do 10.08.2015 r. oraz Sądu Rejonowego w G. sygn. akt IX K 1510/13 od 23.01.2017 r. do nadal;

3. pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach pozostawia do odrębnego wykonania;

4. na mocy art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. R. kwotę 120zł +23% VAT łącznie kwotę 147, 60zł (sto czterdzieści siedem zł 60/100gr) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej, udzielonej skazanemu z urzędu;

5. na mocy art. 624 § 1 kpk zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych, którymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IV K 74/17

UZASADNIENIE

Skazany P. K. wniósł o wydanie wobec niego wyroku łącznego, ważąc już zapadłe, prawomocne skazania dotyczące jego osoby, z dokonaniem stosownych zaliczeń.

Sąd ustalił, iż P. K. został skazany prawomocnymi wyrokami, które podlegają wykonaniu:

IV. **Sądu Rejonowego w G. z dnia 1.06.2016 r., sygn. akt IX K 1510/13**, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 15.11.2016 r., sygn. akt VI Ka 956/16, za:

- przestępstwo z art. 279 §1 k.k. i art. 193 k.k. przy zast. art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełnione z 20/21.09.2013 r., na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- ciągu przestępstw z art. 279 §1 k.k., popełnionych w okresie od 29/30.05.2013 r. do 6.10.2013 r., na karę 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności;

za w/w przestępstwa skazanemu wymierzono **karę łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności**;

V. **Sądu Okręgowego w G. z dnia 3.11.2016 r., sygn. akt IV K 241/15**, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 11.04.2017 r., sygn. akt II Aka 9/17, za:

- przestępstwo z art. 280 §1 k.k., popełnione z 5/6.01.2015 r., na karę 5 lat pozbawienia wolności,

- przestępstwo z art. 162 §1 k.k., popełnione z 5/6.01.2015 r., na karę 3 lat pozbawienia wolności;

za w/w przestępstwa skazanemu wymierzono **karę łączną 8 lat pozbawienia wolności**;

VI. **Sądu Rejonowego w G. z dnia 7.12.2016 r., sygn. akt III K 827/16**, - wyrok łączny obejmujący wyroki:

a) Sądu Rejonowego w G. z dnia 1.08.2011 r., sygn. akt IX K 175/13, za:

- przestępstwo z art. 157 §1 k.k., popełnione w dniu 17.11.2012 r., na karę 8 miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym,

- przestępstwo z art. 278 §1 k.k., popełnione w dniu 25.09.2012 r., na karę 5 miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym;

za w/w przestępstwa skazanemu wymierzono **karę łączną 12 miesięcy ograniczenia wolności**, polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym;

b) Sądu Rejonowego w G. z dnia 30.01.2013 r., sygn. akt III K 1199/13, za przestępstwo z art. 279 §1 k.k., popełnione z 23/24.09.2012 r., na **karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności** i karę grzywny w wymiarze 60 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 20 zł;

c) Sądu Rejonowego w Z. z dnia 9.05.2014 r., sygn. akt II K 409/14, za przestępstwo z art. 209 k.k., popełnione w okresie od dnia 31.08.2012 r. do dnia 5.01.2014 r., na karę **12 miesięcy ograniczenia wolności**, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel wskazany przez zawodowego kuratora sądowego, w wymiarze 40 godzin w stosunku miesięcznym;

d) Sądu Rejonowego w G. z dnia 22.07.2014 r., sygn. akt IX K 1903/13, za przestępstwo z art. 157 §1 k.k., popełnione w dniu 24.10.2013 r., na karę **10 miesięcy pozbawienia wolności** z warunkowym jej zawieszeniem na okres próby wynoszący 4 lata oraz karę grzywny, w wysokości 30 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 20 zł;

e) Sądu Rejonowego w T. (...) z dnia 3.06.2015 r., sygn. akt II K 529/14, za:

- ciąg przestępstw z art. 279 §1 k.k. i inne, popełnionych w okresie od dnia 6.06.2013 r. do sierpnia 2013 r., na karę 1 roku i 6 miesięcy,

- ciąg przestępstw z art. 278 §1 k.k., popełnionych w okresie od 19.04.2013 r. do 13.05.2013 r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

za w/w przestępstwa skazanemu wymierzono **karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności**;

f) Sądu Rejonowego w G. z dnia 4.11.2015 r., sygn. akt IX K 411/15, za przestępstwo z art. 279 §1 k.k., popełnione z 5 na 6.06.2014 r., na **karę 1 roku pozbawienia wolności**;

g) Sądu Rejonowego w G. z dnia 23.02.2016 r., sygn. akt IX K 938/14, za przestępstwo z art. 158 §1 k.k. i art. 245 k.k. przy zast. art. 11 §2 k.k. - wszystkie w brzmieniu obowiązującym w dniu 30.06.2015 r., popełnione w dniu 9 czerwca 2014 r., na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności;

w miejsce wymienionych kar pozbawienia wolności - orzeczonych wyrokami z pkt III a - g - sąd wymierzył skazanemu **karę łączną 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności**.

[Dowody: odpisy wyroków - k. 6-8, 20-21, 23-25, 26, 28, 30, 34-37, 38-39; dane o karalności - k.10-12, 43-45; opinie o skazanym - k.15-16, 46-47; akta o sygn. IV K 76/17, dane o karalności - k. 13-15, informacje o pobytach i orzeczeniach - k. 40-46, akta Sądu Rejonowego w G. sygn. IX K 1510/13, III K 827/16, III K 1199/13, IX K 1903/13]

Niezależnie od opisanych kar pozbawienia wolności za przestępstwa w/w, skazany ma do odbycia zastępcze kary pozbawienia wolności - wymierzone w miejsce kary grzywny (wynikające z wyroku: Sądu Rejonowego w G. z dnia 30.01.2014 r. sygn. akt III K 1199/13 - grzywna została wymierzona na zasadzie art. 33 §2 k.k.; Sądu Rejonowego w G. z dnia 22.07.2014 r., sygn. akt IX K 1903/13 - grzywna została wymierzona na zasadzie art. 71 §1 k.k.) oraz kary pozbawienia wolności orzeczone tytułem wykroczeń (wynikające: z wyroku Sądu Rejonowego w G. z dnia 25.02.2014 r., sygn. akt III W 1743/13; z wyroku Sądu Rejonowego w G. z dnia 23.10.2014 r., sygn. akt III W 1882/14).

[Dowód: opinia o skazanym z Zakładu Karnego w N. - k. 46-47]

W związku z toczącym się postępowaniem o wydanie wyroku łącznego w niniejszej sprawie, tut. Sąd zasięgnął opinii dotyczącej osoby skazanego, we właściwej jednostce penitencjarnej - Zakładzie Karnym w N..

I tak, w pierwszej kolejności, w opinii przedstawiono krótką charakterystykę skazanego, posiłkując się informacjami zebranymi w związku z przeprowadzonym w najbliższym otoczeniu P. K. wywiadem środowiskowym z dnia 22.05.2017

r. Zwrócono uwagę na problemy skazanego związane z uzależnieniem od alkoholu, które powodowały, iż był osobą agresywną, a przejawiana agresja - w pewnych przypadkach - wymagała interwencji Policji.

Co do aktualnej sytuacji skazanego zauważono, iż odbywa on karę pozbawienia wolności w systemie zwykłym. Obserwacja zachowania P. K. pozwala stwierdzić, iż stara się on przestrzegać obowiązujących norm i reguł jednostki penitencjarnej, w której przebywa. Nadmieniono przy tym, iż był on karany w związku z wdaniem się w bójkę. Odnotowano również przyznanie skazanemu nagród regulaminowych. W dalszej kolejności zwrócono uwagę na aspekt dotyczący zaangażowania skazanego w zajęcia i kursy organizowane na terenie zakładu karnego - zaznaczając, iż skazany uczestniczy w zajęciach kulturalno-oświatowych oraz sportowych.

Stwierdzono, iż skazany posiada zobowiązania finansowe wynikające zarówno z wyroków karnych, jak również z tytułu alimentów, przy czym te ostatnie opiewają na kwotę 27.000 zł i stanowią przedmiot egzekucji komorniczej.

Ostatecznie sylwetka P. K. została podsumowana jako rokująca w stopniu umiarkowanym.

[Dowód: opinia o skazanym z Zakładu Karnego w N. - k. 46-47]

Sąd uznał powyższy materiał za wystarczający dla rozpatrzenia zasadności wniosku skazanego w zakresie wydania wobec niego nowego wyroku łącznego. Nie kwestionując jego zawartości - mając na uwadze w szczególności opinie o skazanym z zakładu karnego (Sąd przy tym, posiłkował się zasadniczo ostatnią z wydanych opinii, inne traktując uzupełniająco).

Sąd zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności wskazać należy, że zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 396) przepisów znowelizowanego art. 85 §1 k.k. nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy chyba, że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Taka sytuacja ma miejsce w niniejszej sprawie. O ile bowiem trzy z wymienionych na wstępie wyroków - w pkt I-III- zapłyły po dniu wejścia w życie ustawy z dnia 20.02.2015 r., tj. po dniu 1.07.2015 r., to trzeci z wyroków jest wyrokiem łącznym, który obejmuje m.in. skazania P. K., sprzed w/w daty granicznej. Fakt ten obliguje Sąd do rozważenia, czy stosowanie przepisów kodeksu karnego sprzed nowelizacji nie będzie względniejsze dla sprawcy - zgodnie z regułą wypowiedzianą w art. 4 §1 k.k. Dokonując natomiast komparacji obu ustaw w kontekście sytuacji skazanego P. K., zdaniem Sądu zastosować należało nowe przepisy, albowiem ustawa obowiązująca poprzednio nie jest dla niego względniejsza.

Wniosek tego rodzaju wynika stąd, iż kara łączna orzeczona wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 10 października 2017 r., sygn. akt IV K 74/17 - na „nowych zasadach” obejmuje wszystkie podlegające wykonaniu i możliwe do połączenia w świetle obowiązujących przepisów kary.

W konsekwencji, **Sąd wydał wyrok łączny w niniejszej sprawie, po myśli „nowych” przepisów.**

W świetle art. 85 §1 k.k. - w brzmieniu po dniu 1.07.2015 r. - warunki do wydania wyroku łącznego zachodzą wówczas, gdy różnymi prawomocnymi wyrokami danej osobie wymierzono kary tego samego rodzaju lub inne podlegające połączeniu, za dwa lub więcej przestępstw. Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89 k.k., w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa (art. 85 §2 k.k.). Niemniej jednak, jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu (art. 85 § 3 k.k.). Nadto, jeżeli kara wykonywana lub orzeczona, o której mowa w art. 85 §3 k.k., stanie się następnie podstawą orzeczenia kary lub kar łącznych, zakaz łączenia kar odnosi się również do tej kary lub kar łącznych (art. 85 § 3 k.k.).

Ważąc treść powołanych regulacji, **Sąd połączył następujące - podlegające wykonaniu - kary pozbawienia wolności:** karę 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności (wyrok Sądu Rejonowego w G. z dnia

1.06.2016 r., sygn. akt IX K 1510/13); karę 8 lat pozbawienia wolności (wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 3.11.2016 r., sygn. akt IV K 241/15); karę łączną 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (wyrok Sądu Rejonowego w G. z dnia 7.12.2016 r., sygn. akt III K 827/16).

Poza nawiasem kary łącznej Sąd pozostawił kary orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego w G. z dnia 25.02.2014 r., sygn. akt III W 1743/13; Sądu Rejonowego w G. z dnia 30.01.2014 r., sygn. akt III K 1199/13; Sądu Rejonowego w G. z dnia 23.10.2014 r., sygn. akt III W 1882/14; Sądu Rejonowego w G. z dnia 22.07.2014 r., sygn. akt IX K 1903/13. Wprawdzie kary ujęte w tych orzeczeniach podlegają wykonaniu, z tym, że ich objęcie nowym wyrokiem łącznym jest niedopuszczalne w świetle obowiązujących przepisów z uwagi na fakt, iż część z nich to kary wymierzone tytułem wykroczeń (sygn. akt III W 1743/13; III W 1882/14) - tymczasem łączeniu podlegają kary wymierzone tytułem przestępstw. Z kolei drugą część stanowią zastępcze kary pozbawienia wolności (sygn. akt III K 1199/13; IX K 1903/13), które nie są karami tego samego rodzaju, co kara pozbawienia wolności. Jednocześnie, brak też podstaw by połączyć je ze sobą, albowiem grzywna w miejsce której je orzeczono, została wymierzona w oparciu o różne podstawy - art. 71 §1 k.k. oraz art. 33 §2 k.k., a kara pozbawienia wolności, obok której orzeczono karę grzywny na zasadzie art. 71 §1 k.k. nie została zarządzona i w takiej formie objęto ją węzłem kary łącznej (w sprawie o sygn. akt III K 827/16), o charakterze bezwzględnym (bez warunkowego zawieszenia). Zakaz połączenia zastępczych kar pozbawienia wolności w konfiguracji jak w/w został zresztą wypowiedziany w wyroku Sądu okręgowego w Gdańsku z dnia 9 czerwca 2014 r., w sprawie o sygn. akt XII KA 396/14 (vide: KZS 2014/12/95).

Kierując się dyrektywami określonymi w art. 86 §1 i §4 k.k. **Sąd mógł wymierzyć P. K. karę łączną w granicach** od najwyższej z kar (jednostkowych lub łącznych) podlegających łączeniu tj. od 8 lat pozbawienia wolności do ich sumy tj. kary 16 lat pozbawienia wolności.

Uwzględniając ustawowe granice i przesłanki wymiaru kary łącznej Sąd wymierzył P. K. karę łączną 14 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Podejmując decyzję w przedmiocie ukształtowania wymiaru kary łącznej w oparciu o zasadę kumulacji, absorpcji bądź asperacji.

Wskazać należy, iż orzekając karę łączną na nowych zasadach, zgodnie z art. 85a k.k., Sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Cytowany przepis nie zawiera enumeratywnego katalogu przesłanek decydujących o wymiarze kary łącznej, a z kolei użycie zwrotu "przede wszystkim" pozwala stosować dotychczasowy pogląd doktryny i judykatury, a zatem o zastosowaniu zasady absorpcji, asperacji bądź kumulacji decyduje określenie bliskości związku przedmiotowo-podmiotowego łączącego analizowane czyny (vide: Sąd Apelacyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 12.04.2016 r., sygn. akt II AKa 25/16).

Określając bliskość związku przedmiotowo - podmiotowego łączącego analizowane czyny oraz dzielący je odstęp czasowy zwrócić należy uwagę, iż przeważająca większość przestępstw przypisanych P. K. godzi w mienie (art. 278 §1 k.k., art. 279 §1 k.k., 280 §1 k.k.), dalsza część narusza dobro określone w systematyce kodeksowej jako „życie i zdrowie” (art. 162 §1 k.k., art. 157 §1 k.k., art. 158 §1 k.k.), przestępstwa te uzupełniają czyny karane wymierzone w „rodzinę i opiekę” (art. 209 k.k.), „wymiar sprawiedliwości” (art. 245 k.k.), „wolność” (art. 193 k.k.). Naruszają one dobra przynależne różnym podmiotom i przypadają na okres od sierpnia 2012 r. do czerwca 2015 r., przy czym dzielą je różne odstępy czasowe, trudno mówić o pewnej ścisłej regularności przestępczych zachowań, które cechowałaby bliskość czasowa - porównując przestępczą działalność P. K., osądzoną poszczególnymi wyrokami (bliskość czasowa występuje tylko w obrębie poszczególnych wyroków i znalazła swoje odzwierciedlenie w kwalifikacji prawnej, gdzie sąd określone przestępstwa uznał za popełnione w warunkach czynu ciągłego lub ciągu przestępstw).

Opisane względy wykluczają przyjęcie, iż pomiędzy łączonymi czynami zachodzi tego rodzaju bliski związek na płaszczyźnie przedmiotowej, podmiotowej oraz w ujęciu chronologicznym, iż pozwala uznać, że poszczególne działania mogłyby stworzyć jeden czyn. Innymi słowy, ażeby zastosować zasadę pełnej absorpcji, jak wnosił obrońca P. K., czy też zastosować miarę zbliżającą karę do tej zasady. Koresponduje to zresztą ze stanowiskiem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 9 stycznia 2013 r., sygn. akt III KK 346/12, który stwierdził,

że **brak ścisłego związku czasowego i podmiotowo - przedmiotowego pomiędzy przypisanymi skazanemu przestępstwami przemawia przeciwko stosowaniu zasady pełnej absorpcji przy określaniu wymiaru kary łącznej.**

Z drugiej jednak strony nie zachodzą również powody, by wysokość kary grożącej skazanemu ustalić na poziomie najsurowszym z możliwych, co odpowiadałoby zasadzie kumulacji, polegającej na zsumowaniu kar łączonych. Opinia skazanego - pochodząca z Zakładu Karnego w N. - wskazuje bowiem, iż w ostatnim czasie postawa P. K. został oceniona jako regulaminowa. Skazany nie jest członkiem podkultury przestępczej, a jego zachowanie zasadniczo odpowiada regułom porządku wewnętrznego obowiązującym na terenie zakładu karnego, gdzie przebywa. Jego stosunek do przełożonych jest właściwy. Z innymi współwięźniami pozostaje w zgodnych relacjach. W aktach osobowych P. K. odnotowano przyznanie nagród regulaminowych. Nadto, osadzony uczestniczył w organizowanych na terenie jednostki penitencjarnej programach kulturalno-oświatowych oraz zajęciach sportowych. Względy te wskazują, iż P. K. nie wykazuje swoim zachowaniem totalnej demoralizacji, w tym sensie, iż zdolny jest funkcjonować w środowisku penitencjarnym w sposób, który nie narusza przestrzeni osobistej innych więźniów oraz nie wymaga stosowania wobec niego środków przymusu. Jednocześnie, w tej samej opinii zauważono, że skazany uczestniczył w bójce, a prognoza penitencjarna zdaniem sporządzającego charakterystykę sylwetki skazanego ma charakter umiarkowany.

Względy te skłoniły Sąd do wymierzenia skazanemu kary na zasadzie asperacji, polegającej na wypośredkowaniu kary. Wymierzona kara jednak, zbliżona jest w swoim wymiarze do kary wymierzonej na zasadzie kumulacji.

Jakkolwiek opinia pochodząca z zakładu karnego rzuca pozytywne światło na proces resocjalizacji P. K., to jednak nie stanowi jedyne wyznacznika oceny ogólnych warunków i przymiotów osobistych tego skazanego w aspekcie miarkowania kary łącznej. W szczególności Sąd musiał uwzględnić także dotychczasową historię skazań P. K.. Ta natomiast jest obszerna, zważywszy na liczbę skazań oraz popełnionych czynów. Świadczy to z pewnością o pewnego rodzaju notoryjności przestępczego zachowania skazanego, które z oczywistych względów działa na niekorzyść ewentualnego zmniejszenia wymiaru kary łącznej w niniejszej sprawie. Co więcej, Sąd zwrócił uwagę na rodzaj czynów popełnionych przez skazanego, które obejmują nie tylko naruszenie cudzej własności (kradzież, kradzież z włamaniem, rozbój), czy przestępstwa przeciwko wymiarowi i sprawiedliwości (przemoc wobec stron postępowania) i rodzinie (niealimentacja), ale też przestępstwa naruszające życie i zdrowie (naruszenie czynności narządów ciała z art. 157 §1 k.k., bójka). Te ostatnie godzą w sposób szczególny w poczucie bezpieczeństwa drugiego człowieka. Stąd Sąd nie mógł przejść do porządku dziennego nad zdecydowanie niekorzystną dla skazanego zawartością karty karnej. Dowodzi ona bowiem, że skazany, pomimo stosunkowo młodego wieku (29 lat) popełnił szereg znaczących przestępstw, o czym świadczy wysokość orzeczonych wobec niego kar. Jest więc sprawcą wykazującym ponadprzeciętne lekceważenie obowiązującego porządku prawnego, którego zakres przestępczej działalności nie ustaje. Z przyczyn oczywistych za stagnację przestępczej działalności skazanego uznać nie można faktu przebywania w zakładzie karnym, który stwarza dla niego warunki specyficzne. W pewnym sensie sztuczne. W powyższym kontekście, Sąd nie mógł dokonać obiektywnej oceny całokształtu sylwetki P. K. traktując opinię z zakładu karnego jako pierwszorzędne źródło wiedzy o warunkach i przymiotach osobistych skazanego. Przeciwnie, potraktował ją jako uzupełniający zasób wiedzy o skazanym, który jest rezultatem obserwacji opiniowanego w środowisku zdecydowanie odbiegającym od tego w jakim funkcjonowałby on w warunkach wolnościowych.

Dodać wypada, że miarkując karę łączną **Sąd uwzględnił także cele zapobiegawcze i wychowawcze jakie kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego,** a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Wymierzając skazanemu karę łączną 14 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności Sąd ważył w końcu przesłankę prognostyczną bacząc, aby orzeczona kara łączna spełniała jej decydujące znaczenie, to jest prewencyjny charakter oddziaływania kary w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej.

Reasumując, Sąd wydał wyrok łączny w niniejszej sprawie dokonując połączenia wszystkich kar, których połączenie jest dopuszczalne w świetle obowiązujących przepisów, ustalając wymiar kary łącznej tytułem orzeczonych

przestępstw na poziomie nieporównywalnie niższym, aniżeli przed wydaniem niniejszego wyroku łącznego – orzeczona kara łączna jest bowiem niższa od sumy poszczególnych kar łączonych. Co więcej, kara która faktycznie pozostaje skazanemu do odbycia zostaje w sposób realnie pomniejszona dodatkowo, o okresy kar już odbytych, co znalazło swój wyraz w pkt 2 sentencji wyroku. Mianowicie, Sąd na mocy art. 577 k.p.k. zaliczył P. K., **na poczet orzeczonej kary łącznej 14 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie** obejmujący okresy rzeczywistego pozbawienia wolności: w sprawie Sądu Rejonowego w G., sygn. akt III K 827/16 od 6.06.2014 r. do 8.06.2014 r., od 9.06.2014 r. do 11.06.2014 r., od 10.08.2015 r. do 17.05.2016 r., od 1.06.2016 r. do 23.01.2017 r.; w sprawie Sądu Okręgowego w G., sygn. akt IV K 241/15 od 12.01.2015 r. do 23.02.2015 r., od 25.02.2015 r. do 10.08.2015 r.; w sprawie Sądu Rejonowego w G., sygn. akt IX K 1510/13 od 23.01.2017 r. do nadal.

Pozostałe rozstrzygnięcia - na podstawie art. 576 k.p.k. - zawarte w połączonych wyrokach Sąd pozostawił do odrębnego wykonania.

Jako, że w postępowaniu przed tut. Sądem P. K. korzystał z pomocy obrońcy z urzędu, to **Sąd przyznał temu obrońcy na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze od Skarbu Państwa kwotę 120 zł +23% VAT** - łącznie kwotę 147,60 zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej, udzielonej skazanemu z urzędu.

Rozstrzygając o kosztach postępowania Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów w sprawie wydania wyroku łącznego - na zasadzie art. 624 §1 k.p.k. - obciążając nimi Skarb Państwa, uznając że obciążanie nimi skazanego, w jego obecnej sytuacji, byłoby dla niego zbyt uciążliwe. Zdolności zarobkowe skazanego - pozostającego w warunkach zakładu karnego - są ograniczone, nadto obarczony jest on znacznymi zaległościami alimentacyjnymi (27.000 zł), których egzekucja pozostaje w trakcie.